

HALINA
PAWŁOWSKA'

UŽÍVEJ
ŽIVOTA!

motto

Užívej života!

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.motto.cz

www.albatrosmedia.cz

motto

Halina Pawlowská

Užívej života! – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Tuto knížku věnuji všem ženám,
které o sobě aspoň jednou zapochybovaly,
a všem jejich partnerům, rodičům,
dětem a přátelům.

**CHCEŠ BÝT VYSOKÁ, CHYTRÁ, ZTEPILÁ?
NAJDI SI MALÉHO, TLUSTÉHO DEBILA!**

HALINA
PAWLOWSKÁ

UŽÍVEJ
ŽIVOTA!

PRAHA 2022

PRÁCE

**NEMAKEJ, NEMAKEJ, NEMAKEJ,
ŽIVOTEM SE PROFLÁKEJ!**

Víte, kdo nejochotněji a nejvíc pracuje? Boháči! Sedmdesát procent z nich si nikdy nebere dovolenou, pracuje téměř dvacet čtyři hodin denně a odkládá důchod až do okamžiku, kdy jim Alzheimer neumožní najít dveře vlastní firmy.

Přitom překvapivě právě tito lidé dopřávají zvláště v poslední době mimořádně dlouhé dovolené svým pracovníkům, zejména z vrcholných řídicích funkcí, na kterých mohou znovu získat ztracený elán a tvořivé nápady tím, že cestují, věnují se odlišným činnostem nebo prostě odpočívají tak dlouho, až se jim po práci začne stýskat. A nejvíc teď letí TRIKENDY! Prodloužený dvaasedmdesátihodinový víkend. Úspěšní lidé dneška totiž vědí, jak si správně organizovat čas. A tak během čtyř vypjatých dnů udělají víc práce než dříve v pěti dnech. Nejpatrnější a nejrozšířenější je móda dlouhých víkendů v USA, kde se stala synonymem úspěchu. Stejně jako volná pracovní doba. Zaměstnavatelé si totiž začali uvědomovat, že jen odpočínutý člověk může odvádět stoprocentní výkon. Pokud některý zaměstnanec koncem léta ještě není pořádně opálený a má kruhy pod očima, šéfové na něho pohlíží s podezřením.

Z toho jasně vyplývá:

Kašli na práci,
dopřej si legraci!

Mám doma workoholika.
Ten workoholik jsem jááá!
V jednom kuse přemýšlím,
kdo co udělá,
takže jsem vlastně workoholik,
co nic nedělá...

Kariéra?
Ale ano! Proč nemít moc, funkci a peněz řůry?
Bůh na to možná kouká shůry
a říká si:
Zbytečně si dělat s kariérou vrásky,
když význam má jen trocha lásky.

Bez práce nejsou koláče,
ale o prachách už řeč není,
finský systém všechno mění –
o práci nemusíš mít strach,
bez ní vyplatí ti prachy, sice ne moc,
ale k pivu a chlebu to docela stačí,
a tak se na gauči válet budu radši!

PRÁCE

Učit se, učit se, učit se
z každé práce ztratit se!

Refrén mého života:
Já jsem tak líná, líná,
nechci bejt ale jiná!

Miluj, pij, sni a jez. Za co?
Na to... kašle pes!

Letní povzdech moderátorky:
To se mi to válí, když sluníčko pálí,
za to mě veřejnost nepochválí!

Komu se nelení, ten ať se vrtí,
udře se k zbláznění, udře se k smrti!

Chceš cítit jaro? Lásku? Vonný mech?
Tak na chvílku všeho nech!

Speciální rada pro spojové montéry:
Jenom beznadějný kripl
zapne to, co jiný vypl.

Dej si pauzu,
ať neskončíš ve cvokhausu!

Nebud' živ jen prací!
Občas se z ní zvrací!

V rámci koronaviru jsme odjeli celá rodina na chalupu. Rozhodla jsem se tam, že upeču zaručeně pravé moravské koláče. Uvnitř povidla, nahoře tvaroh a drobenka. Už jsem měla koláče na plechu, ještě jsem je chtěla přetřít rozšlehaným vejcem, aby se mi pěkně leskly, když jsem zjistila, že nemám mašlovačku. Vedle se přistěhovali noví sousedé, řekla jsem si, že je to pěkná příležitost pro seznámení, a vyrazila jsem se zeptat, jestli by mi sousedka mašlovačku nepůjčila. Měla ji a půjčila. Koláčky se mi povedly, vyskládala jsem je na ozdobný talíř a kochala se svou víc jak tříhodinovou prací a napadlo mne, že bych se mohla sousedce pochlubit a přitom jí koláček nabídnout. Sebrala jsem tedy talíř a vyrazila jsem. „Moc děkuju za mašlovačku. Prosím, ochutnejte, jak se mi povedly.“ A ona vzala talíř se všemi koláči, řekla: „Děkuju,“ a zavřela dveře.

No jo... vždycky je k vzteku,
když někdo bez práce má koláče!

Mámě jsem často říkala: „Nemohu nic napsat, mám prokrastinaci a to je nemoc!“ A máma na to příkře: „Ne! To je jen lenost!“

**A tak přestaň plakat
a rychle zvostra koukej makat!**

Když mám umýt podlahu a nádobí a záclony mám vyprat a luxovat celý byt, tak se ve mně samé vzbudí upír, vysaje mi sílu a já všechno nechám být. Co k tomu dodat, snad jen:

**Trocha nepořádku vás nezabije
a na zábavu vám zbyde energie!**

CESTY

**KDYŽ TI NĚKDO ŽIVOT VOŘE,
FLÁKNI SEBOU NA BŘEH MOŘE!**

Mám trošku abstrák, ne že bych vysloveně byla náruživým cestovatelem, ne že bych vyhledávala adrenalin a ne že bych konzumovala galerie a architektonické památky se stejnou vášní jako belgické pralinky, ale... občas ráda odjedu někam, kde jsou neznámí lidé, kteří mne nepoměří s paní z televize, nenapadne je, že bych měla vážit míň a že na obrazovce vypadám mladší. Ráda se ocitnu v místech, kde je pro mne dobrodružství vstoupit do restaurace, kde servírují běžně mušle a chobotnice a kde mají v buticích nevídané kabelky, botičky a náušnice. Mám abstrák, protože jsem už dlouho neseseděla v Paříži anebo ve Vídni anebo v Londýně anebo v Barceloně někde na chodníku na židlička a nepozorovala jsem lidi, kteří jsou jinde tolik jiní, a přitom tolik stejní. Když už jsem zmínila Barcelonu, vybavilo se mi, jak jsem jednou, připadá mi to jak před staletími, zdlouhavě plula ze Španělska na Mallorku lodí. Vždycky jsem se totiž bála létat, a jak byla sebemenší možnost dopravit se na místo jinak než letadlem, využila jsem ji. Jenže na lodi jsem si moc bezpečně taky nepřipadala. Byly velké vlny, schylovalo se k bouři, vítr sílil a moc mě neuklidnilo, když jsem si přečetla ceduli na dveřích naší kajuty. Na ceduli stálo: *Pro případ nouze: záchranáři jsou pod sedadly uprostřed lodi.* Co dodat? Snad jen:

Když se bojíš nebe, vody,
tak jdi radši do hospody!

Doma nebo za humny
ved' jen řeči rozumný!

Samuraj a saké, harakiri, gejši,
nechtěj s nimi splynout
vsad' na lidi zdejší!

Když o tebe doma není zájem,
vyřeš svou frustraci exotickým krajem!

Mapa, kompas, buzola –
hlavně nebud' za vola!

Jiný kraj, jiný mrav,
ať jsi, kde jsi,
slušně zdrav!

Leť rychle za hory a moře,
než se to u nás zase zvoře!

Nenech se bičovat časem,
vem radši roha s pasem!

Mám ráda Itálii, kde mi chutná jídlo, kde mi chutná víno, kde mi voní Toskánsko a moře, a taky mám ráda Paříž, kde si vždycky koupím šaty a náušnice, a taky se mi líbí New York se svým spěchem a tolerancí a Finsko se mi líbí, jsou tam tisíce jezer a zvědaví sobi a... a na to nesmím zapomenout... vlastně ze všech zemí nejradši mám Česko – u nás, až na nějaké lidské výjimky, se mi líbí všechno!

Vlastně miluju i nenávidím ten shon před cestou, každé cesty se bojím a zároveň se na ni těším. A rozhodně nemohu spát, když mám někam vyrazit. Budím se každých deset minut, abych nezmeškala čas odjezdu, a proklínám se, proč se zase vydávám do takového dobrodružství. Letos mi dost pokazila dovolenou jedna účastnice zájezdu, která zatajila, že má covid, já jsem sice unikla, ale nakazila čtyři lidi, a tak tvrdím:

**Držte se dál od chraptící herečky,
co tvrdí, že kašle z cestovní horečky!**

Nemám žádné zážitky z autoškoly, neboť jsem autoškolu neabsolvovala a nemám řidičák. Jsem pouze zasloužilý spolujezdec, který tvrdí:

**Kdo na to moc šlape,
často rychle skape!**

*Když celý svět blázní, tak jed'te do lázní.
Na mysli mám Lázně Bělohrad.
A blízko je městys Pecka
a tam je starý hrad
a je to tam prostě krásný!
Jezdila jsem tam jako dítě,
tak je vám to asi všechno jasný!*

*Už se celá třesu,
jak vyrazím do okresu.
Vezmu děti, taky tátu,
navštívíme naši chatu.
A protože budem moci,
vyrazíme někam v noci.
A potom,
kdožpak ví,
potom si lehneme do rakví!!!*

*Mé prázdniny letos byly jak z americké komedie –
pěkné, romantické scenerie,
mí nejbližší a střelení kamarádi,
co se máme rádi,
sluníčko a klidné moře –
nikde vůkol žádné hoře
a nedělejme z toho drama –
kdo to platil?
Já – úplně sama!*

*Tohle je Haliny Pawlowské noční můra:
uvízla na D1
a neví,
jak v koloně se nenápadně čůrá.*

CHARAKTER

KAŽDÉMU SE OBČAS STÁVÁ,
ŽE SE CHOVÁ JAKO KRÁVA!

Na pravdu už shořel Hus,
tak jí říkej jenom kus!

Ať jsi jakýkoliv ptáček,
dej si pozor na zobáček!

Bez mobilu, s mobilem,
debil je vždy debilem!

Nikam se nervi,
ať nemáš nervy!

Ber kde ber,
ale neztrať charakter!

Platí to dnes jako kdysi:
Nepouštěj si k tělu krysy!

Nebojte se zmatků v mysli,
málokomu to dnes myslí!

Požádejte chirurga plastického
o implantát z hrocha afrického!

V každé roční době
vyhýbej se zlobě!

*Je tolik úhlů pohledu,
že odhalit pravdu často nesvedu.
Pravdu mám já, když se mi líbí,
lže ten, kdo nesplní, co slíbí.
Ve jménu pravdy se hodně krade,
mučí se i stíná,
za to může lež či nějaká pravda jiná?
Má máma říkala:
přiznej si pravdu! Uznej svoje chyby...
Všude slyším slova:
Mějme se rádi bezpochyby.
Kde je pravda,
kdo ji má?
A s prominutím:
Jaká pravda koho zajímá?!*

*Chytří a bystří myslí, až jiskří.
Hloupí, nejsou-li skoupí,
si myšlenku koupí.*

Nenech si zdusat své žhavé nitro,
i kdyby zasáhlo samotné vnitro!

I mezi žraloky
uplatni své nároky!

Když žiješ jako pól,
nesnaž se být nóbl!

Nikomu moc nesluší
dávat druhým za uši!

Když tě chytí,
tak jsi v řiti!

Zažiješ štěstí,
až budeš na scestí!

Chtělo se vám práskat?
Přijdeme vás spráskat!

Za dobré skutky
dostaneš do budky!